

Naslov originala:
"India, My Love" by Osho
© Copyright na prevod za Srbiju
BABUN
Sva prava objavljivanja za Srbiju zadržava izdavač

Prevod: Ana Bešlić
Lektura: Dragan Paripović

Štampa: Lukaštampa, Beograd
Tiraž: 418
Drugo izdanje
Beograd 2012.

ISBN 978-86-873737-18-5

SADRŽAJ

UVOD ≈ 9

Indija nije samo geografija ili istorija...
U njoj vibriraju energetska polja kakva se ne mogu pronaći ni u jednoj drugoj zemlji.

UNIVERZALNI SAN ≈ 15

San buda je uvek bio da vas podseti na ono što je bilo zaboravljeno,
da probudi ono što je u vama uspavano

PLAMEN SVESTI ≈ 35

Meditacija je stanje. Vi ste prosto tihi – bez misli na koje biste se usredsredili,
bez subjekta o kome biste kontemplirali, bez objekta na koji biste meditirali.

ZLATNE KULE SVESNOSTI ≈ 61

Istok ima toliko mnogo tajnih ključeva, ali je samo jedan ključ dovoljan
zato što jedan ključ može otvoriti na hiljade lokota.

MIRIS ISTOKA ≈ 97

Čitava povest Istoka je priča o nenasilju...
Nijedna druga zemlja na svetu nije tako ženstvena kao Indija.

PESME U TIŠINI: SUTRE U KAMENU ≈ 129

Na Istoku, statua se ne pravi radi nje same:
ona je šifrovani jezik namenjen budućim vekovima.

SEV MUNJE U TAMNOJ NOĆI ≈ 173

Ono što mi u Indiji nazivamo iskustvom, intuicijom, to je nešto što razotkriva sve
stvari istovremeno, poput seva munje. Zato je istina viđena u njenoj sveukupnosti,
kakva zaista jeste.

PREDGOVOR: OŠOVA INDIJA

Prosvetljena Indija, mračna i sušna Indija, drevna Indija sa svojim kolicima kao prevoznim sredstvom i savremena Indija sa svojim raketama. Šta je Indija? Je li to mesto? Ideja? „Zlatna ptica” koja jednom beše? Kako razumeti Indiju? Na hiljade tokova i pritoka prosecaju ovu zemlju mistika, careva, besprekornih zanatlija i nebeskih muzičara. A, čak i ako „znam” Indiju, mogu li je uzaptiti u reči? Koliko se moja mašta može razmahnuti slikajući Indiju.

Indija je paradoks, neprekidni niz protivurečnih slika. Ako se oslonite na logiku, u njoj skoro ništa nema smisla, a ipak, na jednom drugom nivou, sve izgleda kao da je na svom mestu. Otuda, ako je neko živeo u Indiji jednu sedmicu, lako može napisati knjigu o njoj; ako je živeo ovde jedan mesec, može pokušati da napiše članak o njoj, ali ako se zadržao godinu ili više u ovoj zemlji, jedva će uspeti da napiše jedan pasus — eto koliko je složena Indija. Protivurečnosti se daju sagledati na nekoliko nivoa. Čovek, na primer, na jednoj strani može videti posvemašnje

siromaštvo, dok na drugoj strani vidi bujanje sredjeg staleža potrošača. Uistinu, Indija je najšira demokratija u svetu, ali je politički proces takođe narušen kastinskim sistemom, nepotizmom, političkim strastima itd. Ali, negde u dubini, u korenu ovih bolesti leži opsesivna privrženost ideji karme i reinkarnacije. Vekovima, protivurečnosti Indije potekle su usled izbegavanja individualne i kolektivne odgovornosti dugujući fatalističkom tumačenju jednog tako značajnog koncepta kao što je reinkarnacija. Poenta je u tome što se Indija ne može opisati u bilo kojim kategorijama, zbog toga što Indija nije samo zemlja — Indija je tajna.

Možda je Indija poput tajne banijan drveta — plemenitog drveta, dostojanstvenog izgleda ukorenjenog masivnim izdancima koji podsećaju na stubove katedrale. Ili, poput tajne rastućeg lotosa čistog poput jutarnje rose, nežnog i tananog. Indija je imanentno i transcendentno manifestovano istovremeno, što izaziva duboka osećanja začuđenosti i zapanjenosti baš kao ona koje doživljava dete.

Kada pripoveda o Indiji, reči prosvetljenog mistika Oša teku lagano ali sa autoritetom, otkrivajući srž Indije. Njega ne zanima geografija niti istorija zemlje. On otvara svoje srce da bi pokazao unutrašnju lepotu Indije – tako daleke i visoke kao što su Himalaji i tako bliske kao što je sam dah; prozračne poput duge, a ipak tako opipljive i žive – to je Indija kakvu on voli.

Njegovi originalni i pronicljivi uvidi razotkrivaju samu suštinu prosvetljenih učitelja – ljudi i žena – koji su obogatili duhovnu tradiciju Indije. Njegovo saosećajno viđenje uspona i padova Indije u prošlosti pruža uverenje da se, i pored ushićenosti materijanim progresom i trenutnim postignućima ove zemlje danas, istinska mudrost nije izgubila. Uostalom, njegovo viđenje je da su materijalni ciljevi neraskidivi deo ljudskog rasta. Međutim, on želi da veruje kako današnja Indija nije odustala od večitog spiritualnog pitanja koje predstavlja njen jedinstven doprinos ljudskoj civilizaciji.

Ošo obožava Indiju kao što mladoženja obožava svoju mladu – nežno je dodirujući. Njegovi dodiri su poput melodije koja izvire iz svirale. Njegove oči počivaju na svetlu koje obasjava

njeno stidljivo lice – dopola zaklonjeno velom. On vidi Indiju široku poput mora, beskrajno raznoliku. On vidi Indiju kao pojavu samostvarajuće energije. On obasjava svojim duhom skrivene cvetove – prosvetljene mistike – koji su utrli put milionima koji su hodili ovom drevnom zemljom. Ošova ljubav prema Indiji proteže se iznad vremena i prostora. Njegovi uvidi izvire iz ličnih i egzistencijalnih dimenzija njegovog proučavanja Indije kao duhovne tvornice. On ne prosleđuje informacije samo na kognitivnoj ravni. U stvari, on neposredno istražuje njenu evoluciju kroz nekoliko nivoa celovitom svešču, rasterećenom svih predubeđenja. U Ošu se ogleda suština Indije zbog toga što je on oličenje sušte svesnosti Indije!

Budući majstor pripovedanja, Ošo se služi pričama kreativnim značenjima kako bi nam pomogao da otkrijemo, vidimo, čujemo i osetimo Indiju. Opisujući Indiju kroz anegdote i uvide, on otkriva svaku tananu razliku, svaku boju, i to sa neverovatnom jasnoćom i razigranošću. Tako on otvara mnoštvo avenija ka boljem razumevanju Indije.

Ošo voli Indiju, zato što on poznaje Indiju.

Svami Satja Vedant

UVOOL

Indija nije istorija
ili geografija
U njoj vibriraju
energetska polja
kakve se ne mogu
naći ni u jednoj
drugoj zemlji

UVOD

Indija nije samo geografija ili istorija. Ona nije samo jedan narod, jedna država, jedno parče zemlje. Ona je više od toga: metafora, poezija, nešto istovremeno nevidljivo i opipljivo. U njoj vibriraju energetska polja kakva se ne mogu pronaći ni u jednoj drugoj zemlji.

U proteklih deset hiljada godina na hiljade ljudi je ovde doživelo krajnju eksploziju svesti. Njihove vibracije još nisu zamrle, njihov upliv se još oseća tu negde u vazduhu; da biste osetili nevidljivu atmosferu ove neobične zemlje morate da budete obdareni izvesnom moći zapažanja, jednim naročitim umećem.

Kažem neobične, jer ova zemlja se odrekla svega u korist jedne jedine potrage, potrage za istinom. Ona nije dala velike filozofe – što će vas iznenaditi - jednog Platona, Aristotela, Tomu Akvinskog, Kanta, Hegela, Bradlija, Bertrana Rasela. Celokupna istorija Indije nije iznedrila ni jednog jedinog "velikog" filozofa - a svi su tragali za istinom!

Doduše, njihova potraga znatno se razlikovala od one u kakvu su se upuštali u drugim zemljama. U drugim zemljama ljudi su mislili o istini.

U Indiji, ljudi nisu mislili o istini - jer, kako se uopšte može misliti o istini? Istinu ili znaš ili ne znaš; mišljenje nije moguće, filozofija nije moguća. Reč je o jednoj apsurdnoj i zaludnoj vežbi. To je kao kada slepac razmišlja o svetlosti - o čemu taj uopšte može da razmišlja? On može da bude veliki genije, veliki logičar – sve to mu ne može mnogo pomoći. Njemu nije potrebna logika, niti genijalnost; avaj, njemu su potrebne oči.

Svetlost se može videti, a ne misliti. Istina se može videti, a ne misliti; zbog toga mi u Indiji nemamo odgovarajuću reč za "filozofiju". Potraga za istinom kod nas se zove daršan, a "daršan" znači viđenje. "Filozofija" je mišljenje, a mišljenje je kružan proces - misao se vrti u krug i nikada ne dospeva do tačke kada će se pretočiti u iskustvo.

Zvuči čudnovato, ali Indija je jedina zemlja na čitavom svetu koja je sve svoje talente žrtvovala zarad neodoljivog nagona da se istina vidi i da se istina bude.

Učitavoj istoriji Indije vi ne možete pronaći ni jednog jedinog velikog naučnika. To ne znači da u njoj nije bilo talentovanih, pa i genijalnih ljudi. Matematika je potekla iz Indije, ali ona

nije dala jednog Alberta Ajnštajna. Zvuči neverovatno, ali ta zemlja u celini nije pokazala nikakvo interesovanje za bilo kakvo objektivno istraživanje. Ovde niko nikad nije ciljao na to da upozna bilo šta drugo osim samog sebe.

Deset hiljada godina milioni ljudi ovde uporno ulažu napore u jednom jedinom pravcu, žrtvujući sve - nauku, tehnološki razvoj, bogatstva - podnoseći siromaštvo, neprilike, bolest, smrt, ali ni po koju cenu ne napuštajući svoju potragu... eto, upravo to je proizvelo posebnu sferu ljudske svesti, okean vibracija.

Ako je vaš um za vreme vaše posete Indiji barem delimično meditativan, uspostavite vezu sa njom. Ako dođete kao turista, to vam neće poći za rukom. Videćete ruševine, palate, Tađ Mahal, hramove, Kađurao, Himalaje, ali nećete videti Indiju - prošetate se Indijom bez pravog upoznavanja. Ona je bila svuda oko vas, ali vi niste bili senzitivni, niste bili dobar primalac. Došli ste da vidite nešto što uistinu nije Indija, videli ste njen kostur - ali ne i dušu. Imaćete fotografije njenog kostura i slagati albume od njega, misleći da ste bili u Indiji i da poznajete Indiju, zavaravajući pritom sami sebe.

Postoji duhovna strana Indije. Vaše kamere je ne mogu zabeležiti; ma koliko vešti bili, ma koliko obrazovani, vi je ne možete uloviti.

Boraveći u nekoj drugoj zemlji, vi ste potpuno pri-

premljeni da se susretnete sa ljudima, zemljom, njenom istorijom, njenom prošlošću – bilo da se radi o Nemačkoj, Italiji, Francuskoj ili Engleskoj. To ne važi i za Indiju. Pogrešićete ako pokušate da je svrstate u istu kategoriju sa ostalim zemljama, jer one ne poseduju duhovnu auru. One nisu dale jednog Gotama Budu, Mahaviru, Neminata, Adinata... nisu dale jednog Kabira, jednog Farida, jednog Dadua. One su dale naučnike, dale su pesnike, dale su velike umetnike, slikare, talentovane ljude svih profesija. Međutim, Indija drži monopol kada su u pitanju mistici, makar do sada je bilo tako.

Mistik je jedno sasvim drugačije ljudsko biće. On nije prosto genije, veliki slikar ili veliki pesnik - on je posrednik božanskog, izazov, poziv božanskom. On otvara vrata da bi božansko ušlo unutra. Tako su, hiljadama godina, milioni ljudi otvarali vrata božanskom i ono je ispunilo atmosferu ove zemlje. Za mene je ta atmosfera prava Indija. A da biste je upoznali, potrebno je da se nalazite u određenom stanju svesti.

Dok meditirate, nastojeći da ostvarite tišinu, vi dopuštate pravoj Indiji da uspostavi kontakt sa vama. U ovoj siromašnoj zemlji možete otkriti istinu kao ni na jednom drugom mestu. Ona je skroz-naskroz siromašna, ali i pored toga poseduje tako bogato duhovno nasleđe da biste, ako biste

samo otvorili oči i videli svu raskoš njenog nasleđa, bili ne malo iznenađeni. Ona je možda jedina zemlja koja je tako duboko zaokupljena evolucijom svesti i ni sa čim izvan toga. Svaka druga zemlja se bavila hiljadama drugih stvari. A ova zemlja je oduvek bila usmerena, usredsređena na jedan jedini cilj: kako da čovek razvije svest do tačke kada se ona susreće sa božanskim; kako da približi ljudsko i božansko.

Ovde nije reč o jednoj osobi, već o milionima ljudi; ne o jednom danu, jednom mesecu ili jednoj godini, već o hiljadama godina. Prirodno, vremenom je došlo do stvaranja ogromnog energetskeg polja oko te zemlje. Ono je posvuda, samo vi morate da budete pripremljeni za njega.

Nije slučajno da svako ko oseti žeđ za istinom odjednom počne da se interesuje za Indiju, okreće se prema Istoku. Ne samo danas, već i u drevnim vremenima. Pitagora je pre dvadeset i pet vekova u potrazi za istinom stigao u Indiju. Isus Hrist je došao u Indiju...

...Vekovima unazad tragaoci su stizali u ovu zemlju iz svih krajeva sveta. Ova zemlja je siromašna, ona nema šta da ponudi, ali za senzitivne ljude ona je najbogatije mesto na kugli zemaljskoj. Ali, to je bogatstvo unutrašnjeg. Ova siromašna zemlja vam može pokloniti najveće blago koje su ljudska bića u stanju da prime.

